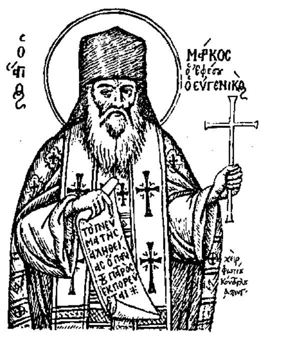
Ὁ ἅγιος
Μᾶρκος ὁ Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός

ὈΡΘΌΔΟΞΟϹ ΤΎΠΟϹ

ἙΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ἜΚΔΟΣΙΣ ΤῆΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ὈΡΘΟΔΟΞΟΥ ἙΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Άδειας 3645
ΚΩΔΙΚΟΣ 013053
PRESS POST X+7
ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018 Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἀγαθοδώρου Μάρτυρος, Ἰορδάνου Νεομάρτυρος, Γαβριὴλ Ὁσιομάρτυρος | ΕΤΟΣ ΝΗ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2198

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης μὲ ὁμοψυχίαν ἑνώνουν τὸν ἑλληνισμόν!

Μὲ σύνεσιν καὶ εὐθύνην πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν ἑλληνισμὸν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης στηρίζουν σύσσωμοι τὰ ἐθνικὰ δίκαια τῆς Πατρίδος μας καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ λαοῦ διὰ τὸ «Σκοπιανόν». Παραθέτομεν ἀκολούθως τὸ σχετικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς ΔΙΣ τῆς 26ης καὶ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης τῆς 22ας Ἰανουαρίου ἀντιστοίχως.

Δ.Ι.Σ.: «Δικαιολογημένες οἱ ἀνησυχίες τοῦ κυριάρχου Λαοῦ καὶ συσσώμου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ»

«Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρο γιὰ τὰ διατρέξαντα ἀπὸ τὴν προηγουμένη Συνεδρία Της, τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἕως σήμερα, σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τῆς ὀνομασίας τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἐκκλησιαστική του παράμετρο, γιὰ τὸ ὁποῖο εἶχε ἐκδώσει τὸ ἀπὸ 10.1.2018 σχετικὸ Ἀνακοινωθέν Της.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος παρατηρεῖ ὅτι ὁρισμένοι οὔτε ἀνέγνωσαν ὀρθὰ τὸ γράμμα, οὔτε ἀντελήφθησαν οὐσιαστικὰ τὸ πνεῦμα τῆς ξεκάθαρης θέσης Της, περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ὅρου «Μακεδονία» ἢ παραγώγου του, ὡς συστατικοῦ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων, ποὺ ἄλλωστε θὰ εἶχε ἐπιπτώσεις καὶ στὴν ὀνομασία τῆς σχισματικῆς αὐτοαποκαλούμενης ἐκκλησίας τῆς «Μακεδονίας». Μιᾶς θέσης, τὴν ὁποία πρώτη ἡ ἴδια, μὲ πλήρη συναίσθηση τῆς ἱστορικῆς Της εὐθύνης, διετύπωσε μὲ τόσο σαφῆ καὶ κατηγορηματικὸ τρόπο, συμμεριζόμενη ἀπόλυτα τὴν εὔλογη ἀγωνία καὶ τῶν Ἱεραρχῶν, ποὺ διαποιμαίνουν τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις στὴν Μακεδονία μας, ἀλλὰ καὶ τὶς δικαιολογημένες ἀνησυχίες τοῦ κυρίαρχου Λαοῦ καὶ σύσσωμου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ, σὲ ἕνα ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητο ἐθνικὸ θέμα. Γιατί στὸ ὄνομα «Μακεδονία» περικλείονται καὶ κορυφώνονται οἱ ἀλυτρωτικὲς διαθέσεις τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων.

Ἐκφράζει δὲ τὴν λύπη καὶ τὴν πικρία Της, διότι κάποιοι ἠθελημένα παρερμήνευσαν τὴν νηφάλια καὶ ἑνωτικὴ ἐπισήμανση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Της, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, περὶ τῆς ἀνάγκης ἀντιμετώπισης τοῦ ὅλου ζητήματος μὲ ὅρους ἐθνικῆς συναίνεσης, συνεννόησης καὶ ὁμοψυχίας, στὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Πρόεδρος τῆς Βουλῆς: «Τὰ ἐθνικὰ σύνορα καὶ ἕνα μέρος τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας θὰ περιοριστοῦν»

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΣΩΣΗ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ;

Οἱ Ἅγιοι, ἡ Ἐκκλησία καὶ αἱ Ἱ. Μοναὶ ὅλης τῆς ἐπικρατείας, προεξάρχοντος τοῦ Ἁγίου Ὄρους, διεφύλαξαν τὸ Γένος μας, ὅταν αὐτὸ ἠπειλεῖτο ἀπὸ κάθε μειοδοσίαν καὶ προδοσίαν.

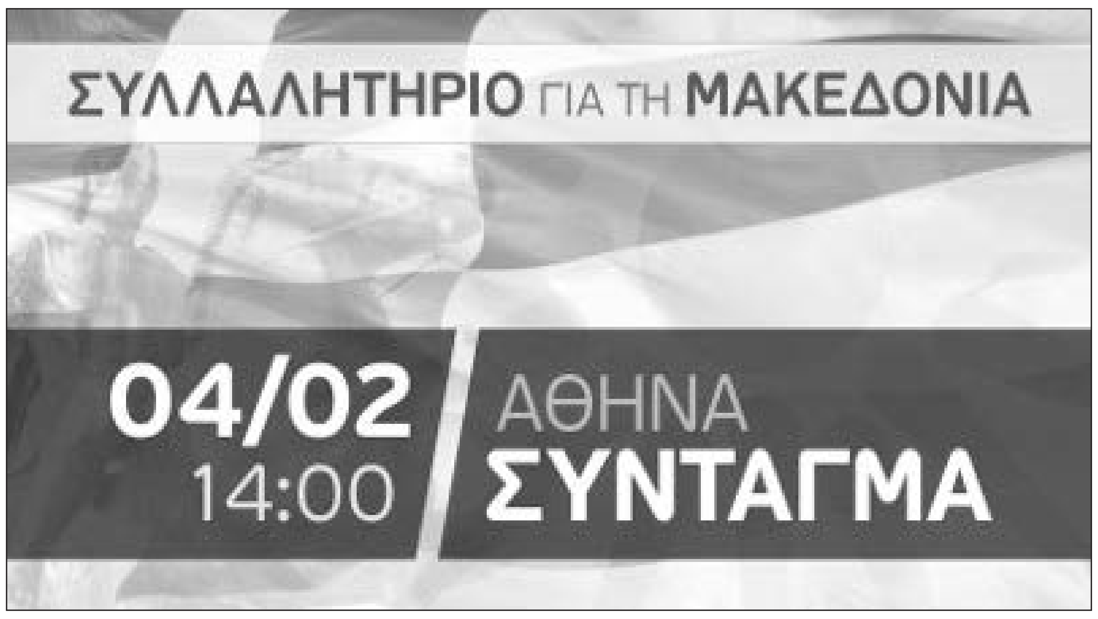

Λεπτομέρειαι διά τό Συλλαλητήριον διά την Μακεδονίαν εἰς τήν 4ην σελίδα.

Γράφει ὁ κ. Παναγιώτης Κατραμάδος

Ἡ κ. Ἄννα Ψαρούδα Μπενάκη ὡς πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν κ. Κάρολον Παπούλιαν τῆς ἐκλογῆς του εἰς τὸ ὕπατον πολιτειακὸν ἀξίωμα τὴν 8ην Φεβρουαρίου 2005 μεταξὺ ἄλλων εἶπεν: «Ἀναλαμβάνετε, κ. Πρόεδρε, τὴν Προεδρία τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας γιὰ μία πενταετία ποὺ θὰ σημειωθοῦν μεγάλα γεγονότα καὶ ἐξελίξεις. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἑνοποίηση θὰ προωθηθεῖ μὲ τὴν ψήφιση ἐνδεχομένως καὶ τῆς συνταγματικῆς συνθήκης. Τὰ ἐθνικὰ σύνορα καὶ ἕνα μέρος τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας θὰ περιοριστοῦν χάριν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἀσφάλειας στὴ διευρυμένη Εὐρώπη. Τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτη θὰ ὑποστοῦν με-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ Μακεδονία καὶ ὁ μακαριστὸς Ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Καντιώτης

*Γράφει **ὁ Ἀρχιμ. Αὐγουστῖνος Γ. Μύρου,** Δρ Θ.*

Στὶς μέρες μας ζοῦμε ἀνθρωπίνως μὲ μεγάλη ἀγωνία τὸ δρᾶμα τῆς πατρίδος μας. Καὶ πιὸ συγκεκριμένα, τὴν διεκδίκηση τῆς ἰδιαίτερης πατρίδος μας, τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τοὺς ἐπίδοξους καὶ ἐπίφθονους γείτονές μας. Διότι αὐτὸ σημαίνει διεκδίκηση τοῦ ὀνόματός μας. Τὸ ὄνομά μας εἶναι ἡ ταυτότητά μας, εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι. Τὸ ὄνομά μας εἶναι ἡ ἐπίσημη κατοχύρωση τῆς περιουσίας μας, τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς ὑλικῆς, τῆς ἀνεκτίμητης κληρονομιᾶς τῶν πατέρων μας, ποὺ τὴν διατήρησαν καὶ μᾶς τὴν παρέδωκαν μὲ θυσίες καὶ ποταμοὺς αἱμάτων. Τὸ ὄνομά μας εἶναι ἡ ψυχή μας.

Αὐτὰ ἀπαιτοῦν οἱ γείτονές μας, κι ὄχι ἁπλῶς ἕνα ὀνοματικὸ τύπο, ἕνα ξερὸ ὄνομα. Κι αὐτὰ ποὺ ἀπαιτοῦν, τὰ ἀπαιτοῦν πέρα ἀπὸ κάθε ἔννοια δικαίου, ἱστορικῆς ἀλήθειας καὶ ἁπλῆς ἀνθρωπίνης λογικῆς.

Τὴν ἴδια ὥρα οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, συμπεριφερόμενοι ἀμοραλιστικὰ καὶ κυνικὰ, συμπαρατάσσονται ὅλοι μὲ τοὺς ἐργάτες τῆς ἀδικίας, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ δικά τους ἄνομα συμφέροντα.

Κι ἐμεῖς, σχεδὸν ἄβουλοι, ἀγωνιοῦμε νὰ ἐξασφαλίσουμε κανένα χαμόγελο τῶν ἰσχυρῶν ἢ κανένα ὀβολό, ποὺ ἐκεῖνοι δίνουν στοὺς ἐπαῖτες, κι ἅς μᾶς πάρουν ὅ,τι πολύτιμο, ὅ,τι «τζιβαϊρικὸ», ποὺ λέγει ὁ Μακρυγιάννης, ἔχουμε.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Θὰ δώση ἄλλοθι καὶ εἰς τὴν σχισματικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Σκοπίων ἡ συμπερίληψις τοῦ ὀνόματος “Μακεδονία” διὰ τά Σκόπια

*Τοῦ **κ. Β. Χαραλάμπους,** θεολόγου*

“Εἰς τὴν πορείαν των διὰ μέσου τῆς ἱστορίας πολλαὶ τοπικαὶ Ἐκκλησίαι περιωρίζοντο εἰς τὸν ἐθνικισμόν, εἰς σκοποὺς καὶ μεθόδους ἐθνικάς. Πολλαὶ Ἐκκλησίαι, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡ ἰδική μας. Ἡ Ἐκκλησία προσηρμόζετο πρὸς τὸν λαόν, ἐνῷ τὸ κανονικὸν εἶναι τὸ ἀντίθετον: ὁ λαὸς νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν”*, ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς.

Ἡ περίπτωση τῆς σχισματικῆς Ἐκκλησίας τῶν Σκοπίων, ποὺ ἐπιμένει νὰ αὐτοαποκαλεῖται “Μακεδονικὴ Ἐκκλησία”, μὲ ὀνομασία ποὺ ἕλκει τὴν καταγωγή της στὴ ἐπιβολὴ μιᾶς ἐπίπλαστης καὶ σκόπιμης “ἐθνικότητας”, ἀπὸ τὸ τότε κομμουνιστικὸ καθεστώς, ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὴ περίπτωση ἐπιβεβλημένου ἐθνοφυλετισμοῦ. Τοῦτο γίνεται ἐμφανέστερο ἀπὸ τὸν ἀνιστόρητο ἀλυτρωτισμὸ ποὺ ἐμπεριέχεται καὶ στὸ Σύνταγμα τοῦ Κρατιδίου τῶν Σκοπίων, ἐξαιτίας τῆς σκόπιμης αὐτῆς “ὀνοματοδοσίας” τοῦ Κρατιδίου τῶν Σκοπίων.

Πέραν τῆς αὐθαίρετης ἀνακήρυξης αὐτοκεφαλίας, ποὺ ἀποτέλε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ἄγχους

*Τοῦ **πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Εἶναι δύσκολο στίς μέρες μας νά συναντήσει κανείς ἤρεμους καί ἀμέριμνους ἀνθρώπους. Τό κλίμα εἶναι ἐντελῶς ἀρνητικό. Τό ἰδανικό ὅλων εἶναι ἡ ἀφθονία τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Κοπιάζουν γιά ὅσο μποροῦν περισσότερα ἀγαθά, γιά τή διαφύλαξή τους καί τήν ἀπόλαυσή τους. Δέν ἱκανοποιοῦνται μέ τά λίγα καί ἀναγκαῖα. Ἀρνοῦνται τήν αὐτάρκεια. Κινοῦνται δίχως πνευματικό προσανατολισμό καί χωρίς νά ἔχουν ἀπαντήσει σωστά στό ἐρώτημα «γιατί ζοῦμε;». Ἔχουν θέσει ὡς σκοπό τήν εὐτυχία, ἡ ὁποία ὅμως δέν ἔχει περιεχόμενο καί δέν ἐπιτυγχάνεται ποτέ. Ὁ τρόπος πού ζοῦν ἐνισχύει τήν ταραχή καί τούς θορύβους, μέ ἀποτέλεσμα τό δυσάρεστο καί ψυχο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Γίνετε συνδρομηταὶ τῆς ἀληθείας, στηρίξατε τὸν Ὀρθόδοξον Τύπον

Κάθε Παρασκευὴ Κυκλοφορεῖ ἡ ἐφημερίδα τῶν Ὀρθοδόξων: «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ». Μάχεται, διαφωτίζει, ἐνημερώνει, δὲν στηρίζεται ἀπὸ ἐπιχειρηματικοὺς κύκλους, δὲν χειραγωγεῖται ἀπὸ κομματικὰ συμφέροντα καὶ δὲν συνδέεται μὲ ὁποιεσδήποτε ἐξαρτήσεις ἢ κέντρα ἀποφάσεων. Δύο ἀνιδιοτελεῖς κληρικοὶ, οἱ μακαριστοὶ Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος καὶ Ἀρχιμ. Μᾶρκος Μανώλης, ἵδρυσαν τὸ 1961 τὸν «Ο.Τ.» καὶ ἀναλώθηκαν πλήρως, ὥστε μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ νὰ ἐκδίδεται ἀνελλιπῶς ἕως σήμερα ἡ ἐφημερίδα ποὺ διαβάζει ὅλη ἡ Ὀρθοδοξία καὶ ὅλος ὁ Ἑλληνισμός ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ὡς τὴν Αὐστραλία. Μὲ τὴν μαχητική της ἀρθρογραφία, τὴν ἔγκυρη ἐνημέρωσι, τὶς ἀποκλειστικές της πληροφορίες, τὴν ποιότητα καὶ τὴν συνέπειά της ἀπευθύνεται σὲ ὅσους ἀγωνίζονται διὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Πατρίδα. Προμηθευθεῖτε τὸν «Ο.Τ.» εἴτε διὰ συνδρομῆς εἴτε ἀπὸ τὰ περίπτερα κάθε Παρασκευὴ εἴτε μέσῳ τῆς ἱστοσελίδος orthodoxostypos.gr. Ὑπάρχουν ἀκόμα αὐθεντικὲς φωνὲς ποὺ μπορεῖτε νὰ ἐνισχύσετε.

Ἐπιβεβαίωσις τοῦ «Ο.Τ.» ἀπὸ τὸν Σεβ. Βολοκολάμσκ

Γράφει ὁ κ. Παῦλος Τρακάδας

Ἐκτενῆ συζήτησιν ἔχει προκαλέσει ἡ στάσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας ἔναντι τοῦ Κολυμβαρίου. Νέα ἀφορμὴ ἐστάθη ἡ συνέντευξις ποὺ παρεχώρησεν ὁ Σεβ. Βολοκολὰμσκ εἰς τὴν ἱστοσελίδα romfea.gr. Παραθέτομεν τὸ ἐπίμαχον τμῆμα:

«- Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας ἀπέρριψε τὶς ἀποφάσεις τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Κρήτης. Πιστεύετε ὅτι μία τέτοια ἀπόφαση δὲν θὰ διαταράξει τὴν ἑνότητα τῆς παγκόσμιας Ὀρθοδοξίας;

-Ἡ συγκληθεῖσα τὸν περασμένο Δεκέμβριο Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας δὲν ἀπέρριψε ἀλλὰ οὔτε προσέθεσε κάτι οὐσιαστικὰ καινούργιο στὴ θέση τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας ἔναντι τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης, τὴν ὁποία θέση σὲ βασικὲς γραμμὲς τὴν εἶχε διατυπώσει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀκόμη τὸν Ἰούλιο τοῦ 2016. Ἀδυνατοῦμε νὰ ἀποδώσουμε στὴ Σύνοδο αὐτὴ ἐκεῖνο τὸ καθεστὼς (status) ὑπὸ τὸ ὁποῖο, ὅπως ἐλπίζαμε πάντες ἐμεῖς, ὄφειλε νὰ συγκληθεῖ, διότι πραγματοποιήθηκε σὲ παραβίαση τῆς καθιερωμένης ἀρχῆς ὁμοφωνίας ὅλων τῶν κοινῶς ἀνεγνωρισμένων κατὰ τόπους αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Οἱ μερικὲς κατὰ τόπους Ἐκκλησίες ζητοῦσαν τὴν ἀναβολὴ τῆς Συνόδου καὶ ἀργότερα, ὅταν ἡ ἔκκλησή τους αὐτὴ δὲν εἰσακούσθηκε, ἀπεῖχαν αὐτῆς. Ὡς ἐκ τούτου ἀδυνατοῦμε νὰ βλέπουμε τὶς εἰλημμένες στὴν Κρήτη ἀποφάσεις ὡς ἔχουσες πανορθόδοξη σημασία ἢ ὡς δεσμευτικὲς γιὰ ὅλες τὶς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες.

Οἱ διάφορες κατὰ τόπους Ἐκκλησίες κατὰ τρόπο διαφορετικὸ ἀξιολογοῦν τὴν Σύνοδο στὴν Κρήτη, ἐν τούτοις εἶμαι πεπεισμένος καὶ μπορῶ νὰ πῶ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν μᾶς χωρίζει, οὔτε μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἔχουμε κοινωνία καὶ νὰ συλλειτουργοῦμε. Ἡ ἀπόδειξη αὐτῶν ἦταν μεταξὺ ἄλλων οἱ γενόμενοι τὸν περασμένο Δεκέμβριο στὴ Μόσχα ἑορτασμοὶ μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπέτειο 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἐπανασύσταση τοῦ Πατριαρχείου στὴ Ρωσικὴ Ἐκκλησία, ὅπου συμμετεῖχαν οἱ Προκαθήμενοι καὶ ἐκπρόσωποι σχεδὸν ὅλων τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Πεποίθησή μου εἶναι ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῆς στάσεώς μας ἔναντι τῆς Συνόδου στὴν Κρήτη, ὡς κατὰ τόπους Ἐκκλησίες ὀφείλουμε νὰ προωθοῦμε τὴν πανορθόδοξη συνεργασία καὶ στὸ περαιτέρω, ἄλλωστε μόνο μὲ κοινὲς προσπάθειες μποροῦμε νὰ ἀντιμετω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Μνημόσυνον τοῦ Γέροντός μας

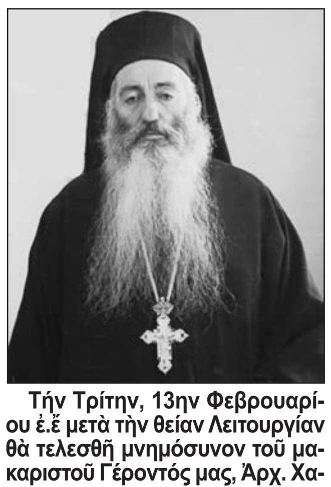

Τήν Τρίτην, 13ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν θὰ τελεσθῇ μνημόσυνον τοῦ μακαριστοῦ Γέροντός μας, Ἀρχ. Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου († 14.2.1982), ἱδρυτοῦ τῆς «Π.Ο.Ε.» καὶ τοῦ «Ο.Τ.», ἐπί τῇ συμπληρώσει 36 ἐτῶν ἀπό τῆς κοιμήσεώς του, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Νεκταρίου (Λεωφ. Θησέως 25, Νέα Ἐρυθραία), τηλ. 210.8134951.

Τριετές μνημόσυνον Γεωργίου Ζερβοῦ

Τό Σάββατον 17ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἁγ. Νεκταρίου τῆς Π.Ο.Ε (Λ. Θησέως 25, Ν. Ἐρυθραία) μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν θὰ τελεσθῇ τὸ τριετές μνημόσυνον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Κηφισίας κ. Κυρίλλου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ ἀδελφοῦ μας Γεωργίου Ζερβοῦ, Διευθυντοῦ Συντάξεως τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου».

ἘΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ὈΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ἡ Χίος

*Γράφει **ὁ κ. Βασίλειος Γ. Βοξάκης,** Θεολόγος καθηγητής*

1ον

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἡ **«μεγάλη τοῦ Πνεύματος σάλπιγξ», ὅπως τὸν χαρακτηρίζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς,** εἶχε σχεδὸν ὁλοκληρώσει τὴν Τρίτη ἱεραποστολικὴ περιοδεία του σὲ πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου. Ἤδη βρισκόταν κοντὰ στοὺς ἀγαπημένους του χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου γιὰ τρεῖς μῆνες, ὅταν ἀποφάσισε νὰ ἐπισκεφθεῖ καὶ πάλι τὰ Ἱεροσόλυμα. Ἐνῷ ὅμως σχεδίαζε νὰ ταξιδέψει μὲ πλοῖο ἀπὸ τὴν Κόρινθο πρὸς τὴ Συρία, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἔγιναν γνωστὰ τὰ ἐναντίον του δολοφονικὰ σχέδια τῶν Ἰουδαίων ποὺ θὰ λάμβαναν χώρα κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς διαδρομῆς. Ἔτσι γιὰ νὰ εἶναι πιὸ ἀσφαλεῖς, ὄχι τόσο ὁ ἴδιος ὅσο οἱ συνοδοὶ - συνεργάτες του, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα τῆς «λογίας»[1], δηλαδὴ τοῦ ἐράνου ποὺ προοριζόταν γιὰ τοὺς φτωχοὺς χριστιανοὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ἄλλαξε σχέδιο. Χωρὶς λοιπὸν νὰ ὑπολογίσει γιὰ πολλοστὴ φορὰ τοὺς νέους κόπους, τὶς ταλαιπωρίες καὶ τοὺς κινδύνους, ἀποφάσισε νὰ ξεκινήσει ἀπὸ τὴ νότια Ἑλλάδα καὶ περνώντας πάλι ἀπὸ τὶς πόλεις τῆς Μακεδονίας καὶ ἀφοῦ παραπλεύσει τὰ Μικρασιατικὰ παράλια, νὰ κατευθυνθεῖ στὸν τελικό του προορισμὸ ποὺ θὰ ἦταν τὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἡ καρδιὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἶχε ζεσταθεῖ τόσο ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶχε «διασταλεῖ» σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ χωροῦσε ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Νύχτα καὶ ἡμέρα ἀνησυχοῦσε γιὰ τὰ πνευματικά του παιδιά, δηλαδὴ αὐτοὺς ποὺ εἶχε ὁδηγήσει στὴν Ἐκκλησία. Πότε μὲ ἐπιστολές, καὶ ὅποτε οἱ συνθῆκες τοῦ τὸ ἐπέτρεπαν μὲ νέες περιοδεῖες, ἀδημονοῦσε νὰ ἐπικοινωνήσει μαζί τους προκειμένου νὰ τοὺς βοηθήσει καὶ νὰ τοὺς καθοδηγήσει, ὥστε ν' ἀποκτήσει γερὲς «ρίζες» ἡ πίστη τους στὸ Χριστὸ καὶ νὰ φέρουν πλούσιους πνευματικοὺς καρπούς.

Ἐπίσης ὁ Παῦλος, αὐτὸς ὁ **«ἀκροατὴς τῶν ἀρρήτων μυστηρίων», κατὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό,** κυριολεκτικὰ φλεγόταν ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία του νὰ μεταφέρει τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ σὲ ἄλλους ἀνθρώπους ποὺ δὲν εἶχαν γνωρίσει ἀκόμα τὸν Χριστό, ὥστε ἡ λέξη ἀνάπαυση καὶ τὸ ἀρκετὰ μέχρι ἐδῶ ἦταν ἄγνωστα σ' αὐτόν.

Αὐτὴ τὴν ἀκαταπόνητη δράση τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τῶν ἄλλων Ἀποστόλων θὰ πρέπει νὰ εἶχε στὸ νοῦ του **ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος** (†107μ.Χ.), ὅταν ἔγραφε σὲ ἐπιστολή του πρὸς τὸν **Ἅγιο Πολύκαρπο, ἐπίσκοπο Σμύρνης: «ὁ χριστιανὸς δὲν ἔχει διάλειμμα γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ εἶναι πάντα στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ».**

Ὁ Παῦλος, γνωστὸς καὶ ὡς «ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν», μαζὶ μὲ τὸν «ἀγαπητὸ» καὶ ἀκαταπόνητο βοηθό του, τὸν Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, ἀπέπλευσαν ἀπὸ τοὺς Φιλίππους, πόλη τῆς Μακεδονίας κοντὰ στὴ σημερινὴ Καβάλα, μὲ ἑπόμενο σταθμὸ τὴν Μικρασιατικὴ πόλη τῆς Τρωάδας, πόλη κοντὰ στὴν ἀρχαία Τροία. Ἐκεῖ ξανασυναντήθηκε μὲ τὴν προπορευθεῖσα καὶ ἀναμένουσα αὐτὸν ὁμάδα συνεργατῶν του ποὺ ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τοὺς ἑξῆς ἑπτά: τὸν Σώπατρο ἀπὸ τὴ Βέροια, τὸν Ἀρίσταρχο καὶ τὸν Σεκοῦνδο ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, τὸν Γάιο ἀπὸ τὴ Δέρβη καὶ τὸν Τυχικὸ καὶ τὸν Τρόφιμο ἀπὸ τὴν Ἀσία. Μετὰ ἀπὸ ἑπταήμερη παραμονὴ στὴν Τρωάδα ἔφθασε πεζοπορώντας μόνος του στὴν Ἄσσο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, ἀφοῦ ἐπιβιβάσθηκε ξανὰ στὸ πλοῖο ποὺ ἦταν οἱ συνεργάτες του, ὅλοι μαζὶ πέρασαν ἀπέναντι στὴ Μυτιλήνη. Ἐκεῖ, σύμφωνα μὲ τοπικὴ παράδοση, διανυκτέρευσαν στὴν παραλία τῶν Βασιλικῶν στὸν κόλπο τῆς Καλλονῆς.

Ἀπὸ ἐκεῖ τὴν ἑπόμενη ἡμέρα, βάζοντας πλώρη πρὸς τὸ Νότο ἔφθασαν ἀπέναντι ἀπὸ τὴ Χίο. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, στενὸς συνεργάτης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ μέλος τῆς συνοδείας του σ' αὐτὸ τὸ ταξίδι, στὸ βιβλίο του «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων» γράφει σχετικά: **«Κακεῖθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου, τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον».** (Πρξ. 20, 15)

Ἀπὸ αὐτὰ τὰ νερὰ τοῦ Αἰγαίου πρὶν ἀπὸ ἑβδομήντα περίπου χρόνια εἶχε ταξιδέψει καὶ ἕνα πρόσωπο ποὺ ἐπρόκειτο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

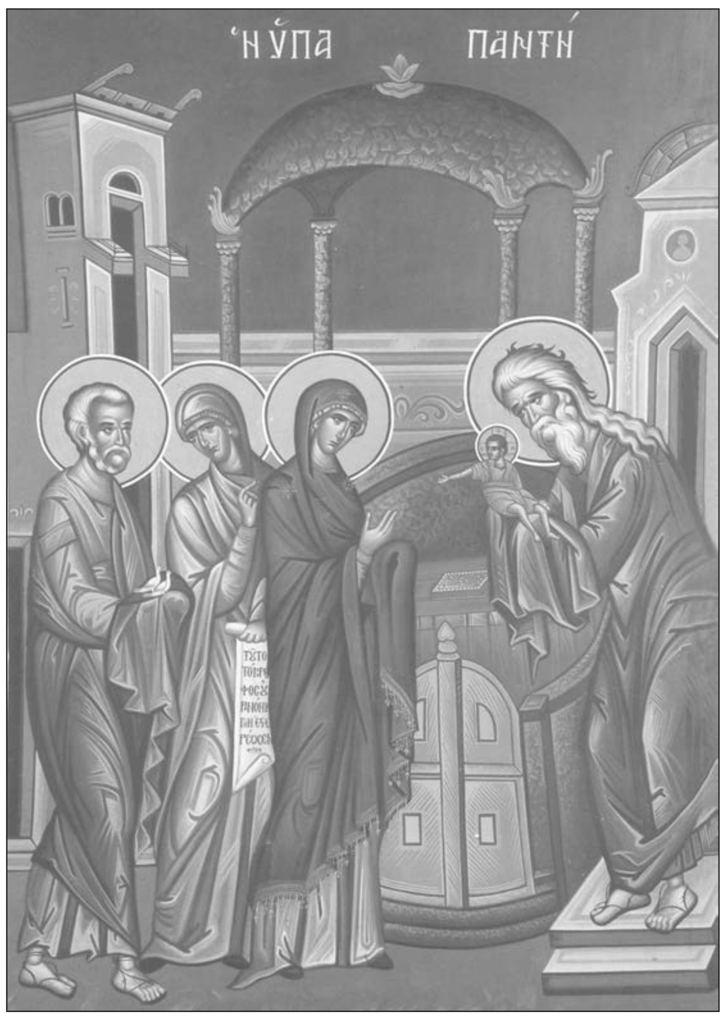

Τὴν 2αν Φεβρουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τήν Ὑπαπαντήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὰ χειρὸς Ὀλυμπιάδος μοναχῆς, Ἱ. Μ. Εὐαγγελισμοῦ, Πάτμος.

«Η ΜΑΥΡΗ ΒΙΒΛΟΣ»

Ἅγιον Ὄρος Ἄθω, 13/26 Ἰαν. 2018

Πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ὀρθόδοξος Τύπος»

Ἀγαπητέ μοι κ. Διευθυντά,

Τὸ 1919 ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἡ «Μαύρη Βίβλος Διωγμῶν καὶ Μαρτυρίων τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ (1914-1918)», μὲ ἀποδέκτην τὸν τότε «πεπολιτισμένον κόσμον». Εἰς τὰς ἡμέρας μας, μὲ ἀφορμὴν τὸ «Σκοπιανὸν ζήτημα», τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος καθὼς ἐτονίσαμεν εἰς προγενέστερον ἄρθρον μας, φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ γραφῇ μία ἄλλη «Μαύρη Βίβλος» μὲ τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑπονομεύουν ἔσωθεν τὴν Χώραν μας, τὴν ταυτότητα αὐτῆς καὶ τὴν ἑνότητα τῶν Ἑλλήνων, ὥστε νὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ νὰ τοὺς καταλογισθοῦν ἐν καιρῷ εὐθῦναι διὰ τὰς ἀντεθνικὰς πράξεις των.

Δυστυχῶς, ἀπ' ὅ,τι παρατηροῦμεν, ἔχουν εἰσχωρήσει παντοῦ πλεῖστοι «λαδοπόντικες», ὄργανα ἑκούσια ἢ ἀκούσια τῆς λεγομένης «νέας τάξεως πραγμάτων», οἵτινες ῥοκανίζουν τὸ ἑλληνορθόδοξον δένδρον τῆς Ἑλλάδος. Ὅμως, τὸ πρόσφατον παλλαϊκὸν συλλαλητήριον εἰς Θεσσαλονίκην τὴν 21 Ἰανουαρίου 2018 καὶ τὸ ἐπικείμενον ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Φεβρουαρίου τοῦ ἰδίου ἔτους, ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ ῥίζα τοῦ δένδρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ὑγιής. Τοῦτο εἶναι παρήγορον δι' ἡμᾶς καὶ ἐπισφραγίζει τὰ γραφόμενα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου τοῦ Θαυματουργοῦ, λέγοντος εἰς τὸν πρόλογον ἑνὸς ἱεροῦ συγγραφικοῦ του θησαυρίσματος, ὅτι: «ἡ Ἑλλὰς εἶναι θεῖον βλάστημα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου καὶ θὰ ἔχῃ πορείαν ἕως ἐσχάτων τῶν αἰώνων».

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐνεστῶσαν περίστασιν, προσευχόμεθα εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Κυρίαν Θεοτόκον νὰ δώσουν ἀδιαλλαξίαν εἰς τὸ γειτονικόν μας ψευδοκράτος, διὰ νὰ σωθῇ ἡ τιμὴ τῆς Πατρίδος μας ἀπὸ τὰ λάθη τῶν πολιτικῶν μας καὶ νὰ συνεχίσῃ νὰ εἶναι ἀπρόσκοπτον τὸ μέλλον τῆς Μακεδονίας εἰς τὸν κορμὸν τῆς Ἑλλάδος.

Μὲ ἐνθέρμους Ἁγιορειτικὰς εὐχάς
Γέρων Μάξιμος Ἰβηρίτης

Μακεδονία: «στῶμεν καλῶς καὶ μετὰ φόβου»!

*Γράφει ὁ **κ. Γεώργιος Ἀσλανίδης,***
Ἄρχων Ὀρφανοτρόφος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

Πράγματι μὲ βαθιὰ περίσκεψη καὶ ἐντονότατο προβληματισμὸ παρακολουθῶ τὴ δημόσια συζήτηση ποὺ ἐξαίφνης ἦρθε στὸ προσκήνιο μὲ τὰ προκαταρκτικὰ βήματα γιὰ τὶς ἐνταξιακὲς διαπραγματεύσεις τῆς FYROM (ΠΓΔΜ) στὴ Βορειοατλαντικὴ Συμμαχία (ΝΑΤΟ) καὶ τὸ ντόμινο τῶν συνακόλουθων ἐξελίξεων ἀναφορικὰ μὲ τὴ στάση τῆς Κυβέρνησης καὶ τῆς Ἀντιπολίτευσης γιὰ τὸ μεῖζον αὐτὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.